

# STARVSFÓLK Í ÓVISSU

**TÆÐ BER IKKI TIL AT REKA UPPBOÐSSØLUNA VIÐ BARA TVEIMUM FÓLKUM, STAÐFESTA STARVSFÓLKINI Á FISKAMARKNAÐI FØROYA AVGJØRD. TEY FÝLAST Á PASSIVITET OG ATGERÐARLOYSI Í NEVNDINI**

Ingolf S. Olsen **Myndir:** Álvur Haraldsen

**V**it hava eina sera vánaliga nevnd. Nevndin arbeiðir yvirhøvur ikki fyri okkum og enn minni, at hon lurtar eftir okkum. Tað ber slett ikki til at hava uppboðssølu við bara tveimum fólki. Tað hava vit – bæði vit, sum eru koyrd, og tey, sum eftir verða – sagt allatíðina, men nevndin letst ikki um vón.

Oskar Joensen, uppboðssøluhaldari, er bersøgin um støðuna á hansara arbeiðsplássi, Fiskamarknaði Føroya (FMF), har hann hevur starvast seinastu góðu 20 árin.

Í februar var hann eitt av trimum starvsfólkum, sum vórðu søgd úr starvi vegna sparingar. Tey arbeiða tó øll enn, tí uppsagnartíðin er ikki úti.

– Fyri meg kann tað gera tað sama, tí eg fari at eldast, so mín tíð fer at stytast, men tað er ikki líkamikið fyri Fiskamarknaðin og hini starvsfólkini, sigur Oskar Joensen.

## TÓDNABUR HÓPUR

Um somu tíð, sum hann, Elin Lamhauge og Ann-Britt Johannesen, sum báðar eru søluumsitingarfólk, vórðu søgd úr starvi, segði Jens Christian Olsen, stjóri, seg eisini úr starvi. Tískil tódnar starvsfólkahópurin eftir einum hálvum ári úr sjei niður í bara tvey, tá uppsagnartíðin hjá teimum uppsögdu rennur út við endan av september.

Tey bæði, sum verða eftir á Fiskamarknaði Føroya, eru Høgni Hansen, uppboðssøluhaldari og virkandi leiðari, og Oddma Osmundardóttir, bókhaldari.

Eisini tey eru ørkymlað um støðuna, og at tað tekur so langa tíð hjá nevndini at taka eina avgerð um, hvat man ætlar. Millum annað er ongin stjóri enn settur í staðin fyri Jens Christian Olsen, sum á pappírinum enn er stjóri, hóast hann langt síðani er farin í annað starv sum deildarleiðari hjá Taks.

– Eg haldi heldur ikki, at tað ber til at koyra hetta her við bara tveimum fólki. Tá uppboðssølan er – og hon kann onkrar dagar taka fleiri tímar – sita bæði bundin av henni og kunnu als ikki órógvast av øðrum, sigur Høgni Hansen, ið bleiv virkandi leiðari, tá Jens Christian Olsen fór.

## GJALDA BEINANVEGIN

Oddma Osmundardóttir, hitt hepna starvsfólkið, ið slapp undan at fáa uppsagnarskriv í februar, sigur tað sama.

– Eg dugi ikki at ímynda mær, hvussu vit skulu fáa hetta at hanga saman, tá vit bara verða tvey. Tað verður torført at halda tæmastustøðið tá.



Hon, sum er bókhaldari, visir á, at tey á Fiskamarknaðinum altíð hava lagt sera stóran dent á at flyta peningin til seljaran innan eina viku. Eisini hava tey gjørt sær ómak at veita skipunum nógvar tæmastur, til dømis avgreiða ymisk vørugjöld til havnir, rinda gjöldini til trygdargrunnin, rinda limagjaldið hjá útróðarbátunum til teirra felag o.s.fr.

Elin Lamhauge hevur verið í sínum starvi síðani 1995 og Ann-Britt Johannesen síðani 2006. Tær siga, at tær fegnar høvdu hildið áfram í stórvunum, um viðurskiptini annars vóru í lagi, tí arbeiðsplássið og arbeiðshýrurin har eru framúr. Tað eru tær báðar og hini trý øll samd um.

## VÓNIN LIVIR

Og kanska kunnu tey uppsögdu starvsfólkini

hava grundaðar vónir um at verða biðin aftur í starv. Bæði tí øll eru samd um, at starvsfólkahópurin ikki fær minkað so nógv, sum lagt er upp til, um uppboðssølan skal kunna rekast á skilagóðan hátt, og ikki minst tí útlitini til betri tíðir eru vorðin nóg bjartari, síðani starvsfólkini finga uppsagnarskrivini í februar.

– Eg havi ongantíð væntað, at FMF fór at lata aftur, men tað sá ikki pent út fyrr í ár. Nú eri eg hjartskygdur. Tað sá út til, at bæði útróðrurin og trolfiskiskapurin á landleiðini vóru á gravarbakkanum, men nú koma trolbátarnir inn fullir upp undir lúkur, og útróðrabátarnir fáa eisini fisk. Línuskipini royna undir Íslandi nú, og hjá teimum gongur eisini væl, staðfestir Høgni Hansen.

Oskar Joensen, uppboðssøluhaldari, hevur starvast hjá FMF í gott 20 ár. Hann er sera bersøgin í skotsmálinum, hann gevur nevndini í felagnum: – Vit hava havt eina sera vánaliga nevnd, sigur hann

Oddma Osmundardóttir, bókhaldari, vinstrumegin, hevur verið í starvi hjá Fiskamarknaðinum síðani 1996, og hon er kedd um støðuna, nú triggir av hennara starvsfelagum hava fingið sekkin vegna sparingar. Tað er kensluliga hart, og hon óttast eisini, hvussu gerandisdagurin fer at verða, tá hon sjálv onnur skal klára alt arbeiðið. – Eg dugi ikki at ímynda mær, hvussu vit skulu fáa hetta at hanga saman, tá vit bara verða tvey. Tað verður torført at halda tæmastustøðið tá, sigur hon. Høgrumegin er tað Elin Lamhauge, søluumsitingarfólk, sum var millum tey óhepnu, ið fekk uppsagnarskriv.